

e-digest

Строеж в земеделски земи без промяна на предназначението им

Цветелина Георгиева
Адв. Александър Тодоров
Димитров, Петров и Ко.

Според Конституцията и законите на Република България земеделските земи са национално богатство и като такива трябва да бъдат запазени в непроменен вид, доколкото е възможно и да се използват само за земеделски цели. Тяхното основно предназначение е производство на растителна продукция и паша на добитък, които трябва да се извършват по начин, не увреждащ почвеното плодородие и здравето.

Съществува обща забрана върху земеделски земи да се извършват дейности, които не са свързани с обработване на земята с цел произвеждане на земеделска продукция.

Пълният текст на стр. 20

Construction on agricultural land without change of designation

Tsvetelina Georgieva
Alexander Todorov, Partner
Dimitrov, Petrov & Co.

According to the Constitution and the legislation of the Republic of Bulgaria agricultural land is a national treasure and as such it has to be preserved as unchanged as possible and to be used for agricultural purposes only. Its main purpose is production of vegetal matter and grazing matter for livestock that has to be done in a manner that does not affect the health and fertility of the soil.

A general ban on activities unrelated to cultivation of land for the purpose of raising farm yield on agricultural land is in place.

Read full article on page 20

От 1 януари 2013 г. адв. Христо Нихризов стана съдружник в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“.

Адв. Христо Нихризов се присъедини към екипа на „Димитров, Петров и Ко.“ през 2004 г. и от самото начало демонстрира безупречна компетентност и безпогрешна преценка. Практикува в областта на телекомуникационното, конкурентното и вещното право, правния режим, уреждащ пребиваването на чужденци в страната, правния режим на чуждестранните инвестиции, както и в областта на обществените поръчки. Адв. Нихризов ръководи и доведе до успешен край няколко мащабни проекта и сделки на клиенти на „Димитров, Петров и Ко.“

Новини - стр. 3

Hristo Nihrizov, Attorney-at-Law, has been promoted to Partner at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm as of January 1, 2013.

Hristo Nihrizov joined Dimitrov, Petrov & Co.'s team in 2004 and since then he has been continuously demonstrating impeccable expertise and accurate assessment. He specializes and has extensive experience in Telecommunications Law, Competition Law, Real Estate Law, Foreigners and Foreign Investment Law, Public Procurement. Mr. Nihrizov has been in charge of and brought to a successful end a number of large scale projects and transactions for clients of Dimitrov, Petrov & Co.

News - page 3

Съдържание

Новини	3
Новости в законодателството	5
Тълкувателни решения	15
Строеж в земеделски земи без промяна на предназначението им	20
Полезни линкове	25

Contents

News	3
Legislative News	5
Interpretative Decisions	15
Construction on agricultural land without change of designation	20
Useful Links	25

Dimitrov, Petrov & Co.

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm having its head office in Sofia. Established in 1997, the firm has exclusively focused its activities in the area of commercial law, M&A, foreign investments and real estate law, intellectual property law, information and communications technology law. In 2005 Dimitrov, Petrov & Co. opened its first branch office in the city of Varna. Presently the firm comprises 4 partners and 13 associates, assisted by a competent administrative and support staff, amounting to 34 persons altogether.

Many international, domestic and joint-venture commercial companies, national public authorities, NGOs and international organizations trust the high level of legal services of Dimitrov, Petrov & Co. The firm advises the implementation of diverse projects, related to Bulgaria's EU accession, establishment and operation of local businesses, mergers and acquisitions, investments in real estates, complex telecommunications and hi-tech projects. International projects are commonly advised by Dimitrov, Petrov & Co. in co-operation with premiere international law firms.

Dimitrov, Petrov & Co. maintains constant partner relations and professional cooperation on a case-by-case basis with a number of leading international law firms. Since December 2005 Dimitrov, Petrov & Co. has become a member of MERITAS (www.meritas.org) - an international alliance of nearly 200 independent prestigious law firms from more than 50 countries with over 7000 lawyers worldwide.

For further information regarding our firm and services please visit our website www.dpc.bg.

e-digest

агв. Богдан Петров
Съдружник
Димитров, Петров и Ко.

**Скъпи колеги,
приятели и партньори,**

С удоволствие Ви представям първият за тази година електронен дайджест на Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, който обхваща периода януари – март

2013 г. В него можете да намерите кратък обзор на по-важните законодателни изменения в първите месеци на 2013 г., преглед на някои от тълкувателните решения на ВКС за периода, както и статия на тема строеж в земеделски земи без промяна на предназначението им.

Надяваме се нашият електронен бюлетин, обхващащ кратки коментари на по-интересните законодателни нововъведения за първата четвърт на 2013 г., да Ви бъде от полза.

Желаем Ви приятно и ползотворно четене!

Очакваме Вашите коментари, препоръки и въпроси на info@dpc.bg.

Bogdan Petrov
Attorney-at-Law, Partner
Dimitrov, Petrov & Co.

Dear colleagues, friends and partners,

It is my pleasure to present to you the first issue for 2013 of the e-digest of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm. It covers the period from January to March 2013 and provides a short overview of the most important legislative amendments adopted during the first months of 2013, review of some of the interpretative decisions of the Supreme Cassation Court, as well as an article on Construction on agricultural land without change of designation.

We hope that our e-digest, covering short reviews of the more interesting legislative innovations for the first quarter of 2013, will be of use to you.

Have a pleasant and useful reading!

We await your comments, recommendations and inquiries on info@dpc.bg.

Продължава от стр.1

В началото на 2013 г. бе постановен съдебен акт от изключителна значимост не само за екипа по процесуално представителство на „Димитров, Петров и Ко.“, но и за българската съдебна практика като цяло. Със свое определение за втори път в историята на българското административно правораздаване Върховният административен съд постанови спиране на изпълнението на разпоредби на подзаконов нормативен акт. Така част от нормите на „Условия и ред за сключване на индивидуални договори за отпускане и заплащане на лекарствени продукти по чл. 262, ал. 5, т. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, на медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели, съгласувани между Националната здравноосигурителна каса и Български фармацевтичен съюз на основание чл. 45, ал. 15 от Закона за здравното осигуряване” станаха първите разпоредби от подзаконов нормативен акт, приет от орган, пряко подчинен на централната власт, чието изпълнение беше спряно.

Съдът допусна спирането на горепосочения подзаконов нормативен акт, тъй като то беше необходимо, за да се защитят обществените интереси за осигуряване на неограничен достъп до лекарства, реимбурсирани от Националната здравноосигурителна каса, като същевременно по този начин се гарантира опазването на здравето на гражданите, което е национален приоритет, гарантиран от Конституцията на Република България.

В средата на март определението за спирането бе окончателно потвърдено от 5-членен състав на ВАС и ще остане в сила до решаването на спора по същество.

На 11.03.2013 г. доц. д-р Георги Димитров, съдружник в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“ беше лектор на семинар на тема „ИТ право за софтуерни разработчици” в Софтуерната академия на Телерик, София. Независимо от езика на разработка или използваната технология, софтуерните приложения са обект на правна защита. Целта на семинара беше специалистите в областта на информационните технологии да научат как да защитят своите софтуерни продукти от недобро-

From page 1

The beginning of 2013 saw another milestone not only for the litigation team of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, but for Bulgarian legal practice in general. The Supreme Administrative Court issued a ruling suspending the execution of provisions of a secondary legislative act, which had happened only once before in the history of Bulgarian administrative jurisdiction. Thereby a part of the regulations of the *Terms and Procedure for Conclusion of Individual Contracts for Allotment and Payment of Medicinal Products under Art. 262, Para 5, item 1 of the Medicinal Products in Human Medicine Act, of Medical Goods and of Dietary Foods for Special Medical Purposes, Coordinated between the National Health Insurance Fund and Bulgarian Pharmaceutical Union on the Grounds of Art. 45, Para 15 of the Health Insurance Act* have become the first provisions of a secondary legislative act, adopted by an authority, directly governed by the central administration, with pronounced stay of execution.

The court allowed the stay of the aforementioned secondary legislative act as it was necessary to protect the public interest of providing unlimited access to medicines, reimbursed by the National Health Insurance Fund, at the same time ensuring also the protection of public health, which is a national priority, guaranteed by the Constitution of the Republic of Bulgaria.

In mid-March the higher instance of the Supreme Administrative Court upheld the ruling so the allowed stay has become final. It shall remain in force until the case is judged upon its merits.

On March 11, 2013 Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov, Partner at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm was a lecturer at a workshop on “IT Law for software developers” in the Telerik Software Academy, Sofia. Regardless of the language of the development or the technology used, software applications are subject of legal protection. The main purpose of the workshop was for the experts in the area of information technologies to learn how to protect their software products from dishonest users, to become familiar with

съвестни потребители, да се запознаят с термина „авторско право“, с различните правни аспекти при разработване на софтуерни приложения, с авторското право върху софтуер и бази данни и редица практически въпроси, свързани с тях.

В своята лекция, доц. д-р Димитров разясни какво представлява интелектуалната собственост и каква е необходимостта от защита на правата върху нея. Доц. д-р Димитров разграничи авторското право от индустриалната собственост и запозна аудиторията с процедурите и спецификите на защитата на авторското право. В дълбочина бе засегната темата за авторското право върху компютърните програми и законовата уредба според Закона за авторското право и сродните права (ЗАПСР). Важен аспект бе разграничението на случаите когато софтуера се защитава с патент и авторско право. Доц. д-р Димитров поясни какви са правата върху бази данни, правата на производителя, както и правата на законните ползватели. Той отдели внимание и на видовете софтуерни и лицензионни договори. Освен това, доц. д-р Димитров акцентира и върху необходимостта от защита на авторското право и правните методи за постигането ѝ.

По време на лекцията възникнаха много въпроси от страна на аудиторията, което бе индикатор за интереса към темата. След края на лекцията доц. д-р Димитров представи няколко казуса, които предизвикаха оживена дискусия, а впоследствие участниците в семинара изявиха желание лекциите на доц. д-р Димитров в Софтуерната академия на Телерик да бъдат регулярни.

Повече информация относно семинара е достъпна на следния адрес: <http://forums.academy.telerik.com/69071/>

Към екипа от представители по индустриална собственост на Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“ наскоро се присъединиха двама нови членове. В средата на месец март нашите колеги адв. Емил Тумбев и Павлина Иванова успешно преминаха изпита, провеждан ежегодно от Патентно ведомство на Република България. След официалното им вписване в регистъра на Патентното ведомство те ще имат правото да защитават правата и законните интереси на физически и юридически лица в областта на индустриалната собственост пред ПВРБ, СОИС и ОНМ.

the term “copyright”, the different legal aspects related to development of software applications, the copyright on software and database and a number of practical issues in this respect.

During the lecture, Assoc. Prof. Dr. Dimitrov explained what constitutes intellectual property and what the need of its protection is. Assoc. Prof. Dr. Dimitrov distinguished the term copyright from industrial property and presented the procedures and specifics of copyright protection. Copyright of computer programs was presented in detail as well as its legislative framework according to the Law on Copyright and the Related Rights. An important aspect was the distinction of cases when software is protected by patent and by copyright. Assoc. Prof. Dr. Dimitrov explained what the rights over a database are, as well as the rights of the developer and the rights of legitimate users. Part of the time was devoted to the types of software and licensing contracts. In addition, Assoc. Prof. Dr. Dimitrov highlighted the need of copyright protection and the legal methods for achieving it.

A number of questions arose from the audience during the lecture, this being an indicator for the interest in the topic. After the lecture, Assoc. Prof. Dr. Dimitrov presented several cases that provoked a lively discussion and subsequently the participants indicated their will for the lectures of Assoc. Prof. Dr. Dimitrov in the Telerik Software Academy to become regular events.

More information about the workshop is available at the following address: <http://forums.academy.telerik.com/69071>

The team of industrial property representatives of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm has recently expanded by another two members. In the middle of March our colleagues Emil Tumbev and Pavlina Ivanova successfully passed the exam held annually by the Patent Office of the Republic of Bulgaria. As soon as the formal registration procedure with the BPO is accomplished they will be entitled to represent and defend the rights and legitimate interests of natural and judicial persons in the area of industrial property before BPO, WIPO and OHIM.

Наредба № 1 от 30.01.2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни

Наредба № 1 от 30.01.2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (Наредбата) е издадена от Комисията за защита на личните данни на основание чл. 23, ал. 5 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и е обнародвана в бр. 14 на Държавен вестник от 12.02.2013 г. Наредбата отменя до сега действащата Наредба № 1 от 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (ДВ, бр. 25 от 2007 г.).

С Наредбата се определя минималното ниво на технически и организационни мерки за защита на личните данни при тяхното обработване като се цели осигуряване на адекватно ниво на защита в поддържаните регистри с лични данни срещу случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и срещу други незаконни форми на обработване.

В Наредбата са формулирани отделните видове защита: физическа, персонална, документална, защита на автоматизирани информационни системи и/или мрежи и криптографска защита. Въведени са и редица задължения по отношение на администраторите на лични данни. Съгласно чл. 3 от ЗЗЛД, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, и/или обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Администраторът на лични данни има задължението да определи вида на личните данни, целите и средствата за обработването им, както и необходимите мерки за тяхната защита. За целта следва да се осъществи оценка на въздействието върху личните данни. Тя се извършва периодично – на всеки две години или при промяна на характера на обработваните лични данни или броя на засегнатите физически лица. Наред с това се установяват и 4 нива на въздействие върху личните данни при тяхното обработване, на които съответстват 4 нива на защи-

Ordinance No 1 of January 30, 2013 on the minimum level of technical and organizational measures and the admissible type of personal data protection

Ordinance No 1 of January 30, 2013 on the minimum level of technical and organizational measures and the admissible type of personal data protection (the Ordinance) is issued by the Commission for Personal Data Protection on the grounds of Art. 23, Para 5 of the Personal Data Protection Act (PDPA) and is promulgated in State Gazette, issue 14 of February 12, 2013. The Ordinance repeals the current Ordinance No 1 of 2007 on the minimum level of technical and organizational measures and the admissible type of personal data protection (State Gazette, issue 25 of 2007).

The Ordinance defines the minimum level of technical and organizational measures for personal data protection during their processing by ensuring an adequate level of protection in the maintained personal data registers against accidental or unlawful destruction, accidental loss, unauthorized access, alteration or dissemination as well as other unlawful forms of processing.

The Ordinance sets out different types of protection: physical, personal, documentary, protection of automated information systems and/or networks and cryptographic protection. In respect of the personal data controllers, several liabilities are introduced by the Ordinance. In accordance to Art. 3 of the PDPA a personal data controller is a natural person or a legal entity as well as a public authority or a local government, which alone or jointly with another person determines the purposes and the means of personal data processing and/or processes personal data, the type, purposes and means of processing of which are determined by law.

The personal data controller is obliged to determine the type of the personal data, the purposes and means of its processing, as well as the necessary protection measures. For this purpose an assessment of the impact on personal data shall be made. It shall be carried out periodically – every two years or upon a change of the type of personal data or the number of affected individuals. Furthermore, four types of impact on the personal data processed are established which correspond to four levels of protection – low, medium, high, extremely high.

та – ниско, средно, високо и изключително високо.

Администраторът на лични данни е задължен в срок до 6 месеца от влизане в сила на Наредбата да определи нивото на въздействие на обработваните от него регистри. От този момент е необходимо да бъдат изпълнени мерките за защита в съответните срокове както следва: мерки за защита на ниско ниво – до 6 месеца от определяне нивото на въздействие; мерки за защита на средно ниво – до 9 месеца и мерките за защита на високо и изключително високо ниво – до 1 година от определяне нивото на въздействие.

Постановление № 25 от 01.02.2013 г. на Министерския съвет за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Агенция по вписванията (ПМСИДУПАВп № 25/2013)

ПМСИДУПАВп е обнародвано в „Държавен вестник“, бр. 13 от 08.02.2013 г.

Основните промени, които се внасят в Устройствения правилник на Агенция по вписванията (УПА-Вп), са свързани с регламентирането на някои нови правомощия на изпълнителния директор и на отделните дирекции.

Чл. 6, ал. 3, се изменя така: „Изпълнителният директор може да възложи на главния секретар правомощия по служебното и трудово правоотношение със служителите в Агенцията, освен в случаите, когато в закон е предвидено друго.“ С измененията в ал. 7, т. 1 и т. 2 изпълнителният директор може да възложи на директорите на регионални дирекции правомощия във връзка със служебното правоотношение на държавните служители в състава на регионалните дирекции с изключение на назначаването, преместването по чл. 81б от Закона за държавния служител (ЗДСл), прекратяването на правоотношението и налагането на дисциплинарно наказание (чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл). Той също така може да възложи и сключването и прекратяването на трудовите правоотношения на служителите в състава на регионалните дирекции.

В чл. 9, ал. 2, т. 8 накрая се добавя следното: „с изключение на непосредствено подчинените на изпълнителния директор“.

The personal data controller shall determine the type of impact on the processed personal data registers within 6 months as of the entry into force of the Ordinance. From this moment on the protection measures need to be implemented in the relevant periods as follows: low level protection measures – within 6 months as of defining the impact type; medium level protection measures – within 9 months; and high and extremely high protection measures – within 1 year as of defining the impact type.

Ordinance No 25 of February 01, 2013 of the Council of Ministers for Amendment and Supplement to the Statutory Rules of the Registry Agency (OCMASSRRA No 25/2013)

OCMASSRRA was promulgated in the State Gazette, issue 13 of February 08, 2013.

The main amendments introduced in the Statutory Rules of the Registry Agency (SRRRA) refer to the regulation of new powers of the Executive Director as well as of the individual directorates.

Art. 6, Para 3 is amended in the following way: ‘The Executive Director can assign powers to the General Secretary according to the service or employment relationships with the employees at the Agency, unless otherwise provided by law.’ With the amendments in Para 7, Item 1 and Item 2 the Executive Director can assign powers to the directors of regional directorates related to employment relationships of state employees in the regional directorates with the exception of appointment, transfer under Art. 81b of the State Employees Act (SEA), termination of legal relations and imposition of a disciplinary sanction (Art. 90, Para 1, Item 5 SEA). The Executive Director can also assign the conclusion and termination of employment relationships with employees in the regional directorates.

In the end of Art. 9, Para 2, Item 8 the following is added: ‘with the exception of direct subordinates to the Executive Director’.

Изменения се правят и в чл. 11: в т. 1 след „обслужване” се добавя „обществените поръчки и документооборота”. Към чл. 11 се създават букви „к” – „н”. Съгласно буква „к” Дирекция „Административно-правно обслужване, човешки ресурси и връзки с обществеността”, организира процедури по възлагане на обществени поръчки и участва със свои представители в работата на комисиите по възлагане на обществените поръчки. Буква „л” предвижда, че тази дирекция организира, осъществява и контролира движението на входящата, изходящата и вътрешната кореспонденция. Съгласно буква „м” експедирането на входящата и изходящата кореспонденция също е правомощие на дирекцията, а според буква „н” тя също така комплектува, съхранява, обработва и организира използването на текущия и архивния документационен фонд на Агенцията. В чл. 11, т. 2, букви „а” – „в” се изменят по следния начин: проучването и анализът на структурата, динамиката и тенденциите на търсенето от имотния и търговския регистър и регистъра на имуществени отношения на съпрузите, както и събирането и анализът на статистическа информация относно дейностите по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър и се осъществяват от Дирекция „Административно-правно обслужване, човешки ресурси и връзки с обществеността”. Тя също така изготвя методически указания до звената в специализираната администрация, свързани с представянето на информация за дейността им.

Създават се букви „г” и „д”, които предвиждат координацията на и контролът върху предоставянето на информация от звената в специализираната администрация и осигуряването на прилагането на методическите указания да се осъществяват от дирекцията. Тя също така представя на изпълнителния директор ежемесечни и годишни отчети относно получената и анализираната информация.

В чл. 12, т. 2 думите „и обществените поръчки” се заличават. Буква „е” се отменя. В чл. 13, т. 1 – т. 9 са описани правомощията на Дирекция „Информационно обслужване и технологии”.

В чл. 15 се създава нова т. 6, която предвижда, че Дирекция „Длъжностни лица по регистрация” изготвя отговори по жалби на потребители на услугите, извършвани от дирекцията.

Amendments are also made in Art. 11: in Item 1 after ‘service’ the following is added: ‘public procurement and document flow’. In Art. 11 letters from ‘k’ to ‘n’ are created. According to letter ‘k’ ‘Administrative and legal services, human resources and public relations’ Directorate organizes public procurement assignment procedures and participates with representatives of the Directorate in public procurement assignment commissions. Letter ‘l’ provides that this Directorate organizes, performs and controls the incoming, outgoing and internal correspondence flow. According to letter ‘m’ the dispatch of incoming and outgoing correspondence is also within the powers of the Directorate and according to letter ‘n’ the Directorate also compiles, stores, processes and organizes the use of current and archival documentation of the Agency. In Art. 11, Item 2, letters ‘a’ to ‘c’ are amended in the following way: the research and the analysis of the structure, dynamics and the tendencies of demand in the Property and Commercial Register and the Register of Property Relations of Spouses, as well as the collection and the analysis of statistical data on all registration, announcement and deletion activities in the Commercial Register are performed by ‘Administrative and Legal Services, Human Resources and Public Relations’ Directorate. The Directorate also prepares methodological guidelines for the specialized units of the administration, related to the provision of information about their activities.

Letters ‘d’ and ‘e’ are created, which provide that the coordination of and the control over the provision of information by the units in the specialized administration as well as the implementation of the methodological guidelines shall be executed by the Directorate. The Directorate shall also present the Executive Director with monthly and annual reports about the received and analyzed information.

In Art. 12, item 2 the words ‘and the public procurement’ are deleted. Letter ‘f’ is revoked. In Art. 13, item 1 to 9 the powers of ‘Information Services and Technology’ Directorate are described.

In Art. 15 a new item 6 is created, according to which ‘Registration Officials’ Directorate prepares answers to complaints of users of services provided by the Directorate.

С измененията в чл. 16 се предвижда, че Главна Дирекция „Регистри“ организира административния контрол по създаването, воденето и съхраняването на имотния регистър, и се занимава с поддържането на имотния и търговския регистър, регистъра БУЛСТАТ и регистъра на имуществени отношения на съпружките. Дирекцията, съгласно т. 10, участва и в реализацията на административнонаказателната отговорност. Главна Дирекция „Регистри“ се води от главен директор, организиращ и контролиращ дейностите в нея.

В чл. 18, т. 2, букви „г“ и „д“ и чл. 20, ал. 3 се отменят.

Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник.

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 2008 г. за функции и организацията на дейността на бюрата за съдимост

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 2008 г. за функции и организацията на дейността на бюрата за съдимост (наричана по-нататък Наредбата) е обнародвана в Държавен вестник брой 14 от 12.02.2013 г.

Направени са промени в чл. 1 от Наредбата, като се създават нови 2 алинеи. В тях се описват правомощията и функционирането на Централното бюро за съдимост, което събира, съхранява и актуализира данните за съдимост, като обменя информация с бюрата за съдимост при районните съдилища и с централните органи на други държави-членки на Европейския съюз.

Внесени са промени и в чл. 7, ал. 1, като новият текст на закона конкретизира, че в бюлетина за съдимост на осъденото лице се вписват: собственото, бащиното и фамилното име, а ако е встъпило в брак – и фамилното име, придобито при сключването му и предходни имена, ако е извършвана промяна на име по реда на Закона за гражданската регистрация.

Значима промяна се прави в чл. 9, ал. 2, където се уточнява кръгът от лица, които могат да проверяват и подписват свидетелството за съдимост при

With the amendments in Art. 16 it is provided that the Directorate General ‘Registers’ organizes the administrative control over creation, maintenance and preservation of the Property and the Commercial Registers, the BULSTAT Register and the Register of Property Relations of Spouses. According to item 10 the Directorate is involved in the implementation of administrative liability. Directorate General ‘Registers’ is headed by a Chief Director, who organizes and controls its activities.

In Art. 18, item 2, letters ‘d’ and ‘e’ and Art. 20, Para 3 are revoked.

The ordinance enters into force on the day of its promulgation in the State Gazette.

Ordinance for Amendment and Supplement to Ordinance No 8 of 2008 on the Functions and Organization of the Criminal Records Offices

Ordinance for Amendment and Supplement to Ordinance No 8 of 2008 on the Functions and Organization of the Criminal Records Offices (hereinafter referred to as the Ordinance) was promulgated in the State Gazette, issue 14 of February 12, 2013.

Amendments have been made to Art. 1 of the Ordinance, creating two new paragraphs. They describe the powers and functions of the Central Criminal Records Office, which collects, stores and updates criminal records data and exchanges information with criminal records offices at the district courts and with the central authorities of other member states of the European Union.

In Art. 7, Para 1 amendments have been made as well and the new version of the text specifies that in the criminal record of the convicted person the following information has to be entered: his/her first name, middle name and surname, and if he/she is married – the surname acquired in marriage and previous names, if a name change is done under the procedure of the Civil Registration Act.

A significant change has been made to Article 9, Para 2, which specifies the group of persons who may verify and sign the criminal record certificate upon its

неговото издаване. Съгласно измененията това са председателят на съда или определен от него – заместник, председател на съдебния състав, който е постановил съдебния акт, или съдията-докладчик при разглеждане на наказателното дело като първа инстанция.

В чл. 17, който описва допълнителните сведения, включващи се в свидетелството за съдимост, е добавена нова т. 7. Съгласно това изменение в свидетелството за съдимост се вписват и промени в присъдата, постановени по възобновени наказателни производства, когато основанията за това са налице.

Бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от Наказателно процесуален кодекс се съхраняват за срок от 15 години. Съгласно измененията този срок е удължен спрямо предходния такъв, постановен в чл. 31 от Наредбата, който бе 5 години.

Важни промени с оглед на въвеждането на електронни административни услуги в България се правят със създаването на нов чл. 35а от Наредбата. Издаване на електронно свидетелство за съдимост се извършва от Министерството на правосъдието след подаване на заявление по електронен път. Електронно свидетелство за съдимост се издава само за лица, за които не са съставяни бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а НК. В останалите случаи свидетелство за съдимост се издава по общо установения ред. Заявлението по електронен път се подава само от физическо лице чрез попълване на данни в обявената от Министерството на правосъдието интернет страница, като идентифицирането на заявителя се извършва с квалифициран електронен подпис или друго средство по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис.

В Наредбата се създават нови членове 50а, 50б, 50в и 50г, които уреждат функционирането на Централното бюро за съдимост и процедурите, по които то обменя информация със службите на други държави членки на Европейския съюз.

В Наредбата се създава ново Приложение № 6 за електронното свидетелство за съдимост, а в Приложение № 4 се правят редица изменения, в съответствие с новите разпоредби на Наредбата

issuance. According to the amendments they include the Chairperson of the Court or a deputy appointed by him/her, chairperson of the panel that issued the judicial act or the reporting judge if hearing the criminal case as a first instance.

In Art. 17, which describes the additional information, included in the criminal record certificate a new item 7 has been added. According to this amendment, in the criminal record certificate are entered changes in the sentence made in case of resumed criminal proceedings where there are grounds for that.

Criminal records for administrative sanctions imposed under Art. 78a of the Criminal Procedure Code shall be retained for a period of 15 years. With the amendments that period has been extended compared to its previous duration, laid down in Art. 31 of the Ordinance, which was five years.

Important changes to the introduction of e-government services in Bulgaria have been introduced with the creation of a new Art. 35a of the Ordinance. The Ministry of Justice shall issue an electronic criminal record certificate after an application has been submitted via electronic means. Electronic criminal record certificates shall only be issued to persons with clean criminal records, including under Art. 78a of the Criminal Code. In any other case, a criminal record certificate shall be issued under the general procedure. Electronic application shall be submitted only by individuals by entering data in the special website created by Ministry of Justice. The identification of the applicant is realized through a qualified electronic signature or another means stipulated in the Electronic Document and Electronic Signature Act.

In the Ordinance are established new articles 50a, 50b, 50c and 50d, regulating the functions of the Central Criminal Records Office and the procedures by which it exchanges information with the respective services of other member states of the European Union.

A new Appendix No 6 for the electronic criminal record certificate has been created in the Ordinance and a number of amendments have been made to Appendix No 4 in compliance with the new provisions of the Ordinance.

Закон за изменение и допълнение на Търговския закон (ЗИДТЗ)

ЗИДТЗ е обнародван в Държавен вестник, бр. 20 от 28.02.2013 г.

Основните промени, които се внасят в Търговския закон (ТЗ), са свързани с регламентирането на срока при паричните задължения.

Създава се нов чл. 303а. Съгласно ал. 1 страните по търговска сделка могат да договорят срок за изпълнение на парично задължение от не повече от 60 дни. По изключение се допуска и по-дълъг срок, ако това следва от естеството на стоката или услугата и не представлява злоупотреба с кредиторски интерес или противоречие с добрите нрави. Ал. 2 предвижда, че ако длъжникът е публичен възложител срокът за изпълнение на парично задължение не може да бъде повече от 30 дни. Изключение за по-дълъг срок (до 60 дни) се допуска и тук при същите условия като посочените в ал. 1.

В чл. 303а, ал. 3 се предвижда, че ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаването на фактура или друга покана за плащане. Ако денят на получаване на фактурата/поканата не може да се установи или е преди получаване на стоката/услугата, срокът започва да тече от деня, следващ получаването на стоката/услугата. Ако по договор или по закон се предвижда преглеждане или приемане на стоката/услугата, срокът по ал. 3 започва да тече от приемането респ. преглеждането на стоката/услугата. Срокът за преглеждане или приемане е 14 дни от получаването на стоката/услугата. По изключение може да се договаря и по-дълъг срок, ако естеството на стоката/услугата или други важни причини налагат това.

Чл. 303а, ал. 5 изключва приложението на тази уредба за менителничните задължения, задълженията в открито производство по несъстоятелност, обезщетения за вреди, включително и застрахователни обезщетения. Съгласно ал. 6 тази уредба се прилага и за сделки, страна по които са занаятчии и лица, извършващи услуги с личен труд или упражняващи свободна професия.

Act for Amendment and Supplement to the Commercial Act (AASCA)

The AASCA was promulgated in the State Gazette, issue 20 of February 28, 2013.

The main amendments, introduced in the Commercial Act (CA), concern the regulation of the term of financial obligations.

A new Art. 303a is created. According to Para 1 the parties can agree on a term for fulfillment of a financial obligation not longer than 60 days. As an exception a longer term may be allowed, if this follows from the nature of the goods or services and does not constitute an abuse to creditor's interest, nor it is contrary to good morals. According to Para 2 the term for fulfillment of a financial obligation can be no longer than 30 days, if the debtor is a contracting authority. An exception could be made for a longer term here as well (no more than 60 days) under the same conditions as those stipulated in Para 1.

Art. 303a, Para 3 provides that if no term for payment is agreed upon, the financial obligation must be fulfilled in a 14-day term as from the receipt of an invoice or an equivalent invitation for payment. If the day of receipt of the invoice/invitation cannot be determined or it is preceding the receipt of the goods/services, the term starts running from the day that follows the day of the receipt of the goods/services. If by a contract or by law is stipulated that the goods/services are subject to examination/acceptance, the term under Para 3 starts running from the acceptance, respectively the examination of the goods/services. The term for examination or acceptance is 14 days as from the receipt of the goods/services. As an exception a longer term can be agreed upon, if the nature of the goods/services or other important reasons require that.

Art. 303a, Para 5 excludes the application of this regulation for obligations on bills of exchange, obligations in initiated insolvency procedures, compensations for damages, including insurance compensations. According to Para 6 this regulation applies also for transactions, a party to which are craftsmen and individuals delivering services by personal labour or practicing liberal professions.

Създава се нов чл. 309а. Ал. 1 предвижда, че при неизпълнение на парично задължение от страна на длъжника, кредиторът има право на законната лихва от деня на забавата, както и на обезщетение за разноси за събиране на вземането в размер на не по-малко от 80 лв., без да е необходима покана. Ал. 2 предвижда, че при разсрочено плащане тези правила се прилагат за отделните вноски. Ограничаване на отговорността по ал. 1 се допуска само ако това не представлява злоупотреба с интереса на кредитора или противоречие с добрите нрави.

В чл. 327 се създава ал. 3, съгласно която относно сроковете на плащане се прилагат общите правила на глава двадесет и първа.

Изменения се правят и в уредбата на несъстоятелността. Измененият чл. 608, ал. 1 определя, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне или последиците от прекратяването ѝ; публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската му дейност; задължение по частно държавно вземане.

Заглавието на чл. 646 се заменя от „Нищожност” с „Недействителност”. В ал. 2 се посочват сделките, които могат да бъдат обявени за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността от началната дата на неплатежоспособността на длъжника и сроковете, в които това може да стане. Ал. 3 диференцира сроковете по ал. 2 в зависимост от знанието на кредитора за неплатежоспособността или свръхзадължеността. В ал. 4 е уредена презумпция за знание, ако кредиторът и длъжникът са свързани лица или кредиторът е знаел или предполагал обстоятелства, въз основа на които може да направи обосновано предположение за наличие на неплатежоспособност или свръхзадълженост. Ал. 5 и ал. 6 предвиждат изключения при прилагането на горната уредба – ако е предоставена равностойна стока/услуга, учредени са залог/ипотека при определени условия и др. подобни.

Изменения се правят и в уредбата на отменителните иски по чл. 647 ТЗ. В ал. 1, т. 1 до т. 6 са посочени кои сделки могат да се отменят. Тези правила се прилагат и за действия и сделки, извършени в

A new Art. 309a is created. Para 1 provides that in case of non-fulfillment of a financial obligation on the part of the debtor, the creditor shall be entitled to receive the legal interest as from the date of the delay, as well as the compensation for the costs incurred by the collection of the receivable, amounting to no less than 80 BGN, with no need of invitation. According to Para 2 in case of deferred payment these rules shall apply for each contribution. A limitation of the liability under Para 1 may be allowed only if it does not constitute an abuse to the creditor's interest, nor it is contrary to good morals.

In Art. 327, Para 3 is created, according to which the general rules of Chapter 21 apply for the terms of payment.

Amendments have been made to the regulations of insolvency as well. The amended Art. 608, Para 1 provides that insolvent is a merchant, who cannot fulfill a due financial obligation arising from or relating to a commercial transaction, including its validity, performance, non-performance, termination, cancellation and breaking or the consequences of its termination; public obligation to the state or the municipalities, related to the merchant's commercial activity; obligation under a private state receivable.

The title of Art. 646 is changed from “Voidness” to “Invalidity”. In Para 2 there is a list of the transactions that can be declared invalid with regard to the creditors of the insolvency since the starting date of the insolvency procedure of the debtor and the terms, in which this can be accomplished. Para 3 differentiates the terms under Para 2 depending on the creditor's awareness of the insolvency or the over-indebtedness. In Para 4 there is a presumption of awareness, if the creditor and the debtor are related parties or the creditor had been aware of or presumed the circumstances, based on which the creditor can make a reasonable assumption of the existence of insolvency or over-indebtedness. Para 5 and Para 6 provide exceptions with regard to the application of the above regulation – if equal goods/services are delivered, a pledge/mortgage has been established under specific conditions, etc.

Amendments are also made to the regulation of the claims for revocation under Art. 647 of CA. In Para 1, item 1 to item 6 there is a list of transactions, which can be revoked. These rules apply also for actions or

периода между подаване на молбата по чл. 625 и датата на решение за откриване на производство по несъстоятелност. Недействителността по този член не засяга възмездно придобитите права от трети добросъвестни лица.

Чл. 649 ТЗ предвижда, че синдикът, а при негово бездействие всеки кредитор на несъстоятелността, в 1-годишен срок от откриване на производството, може да предяви отменителен иск пред съда по несъстоятелността. В последния случай синдикът служебно се конституира като съ-ищец. Презумпцията на чл. 135, ал. 2 ЗЗД се прилага в това производство за всички свързани лица.

В Допълнителните разпоредби, в параграф 1г, се дава легална дефиниция на „публичен възложител“.

Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност (ЗИДЗДДС)

ЗИДЗДДС е обнародван в Държавен вестник, брой 23 от 08.03.2013 г.

Основните изменения са направени в чл. 118, регулиращ режима по издаване и боравене с касови бележки, фискални бонове и системни бонове.

В чл. 118, ал. 1 се въвежда разграничение между понятията фискална касова бележка, издавана от фискално устройство (фискален бон) и касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговска дейност (системен бон).

Промените в чл. 118, ал. 2 са свързани с изискването фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговска дейност задължително да имат техническа възможност за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите (НАП). Техническото обслужване на тази връзка, досега поверено на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, трябва да се съобрази с изискванията на Българския институт по метрология..

Измененията в чл. 118, ал. 4 предвиждат Министерът на финансите да издава наредба, с която да се определят:

transactions, carried out in the period between the submission of the request under Art. 625 and the date of initiation of an insolvency procedure. The invalidity under this article does not affect the rights acquired against consideration by bona fide third parties.

Art. 649 of CA provides that the official receiver, and in case of his/her inaction each creditor of the insolvency procedure, in 1-year term as from the initiation of the insolvency procedure, may file a claim for revocation with the court dealing with the insolvency. In the latter case, the official receiver shall be ex officio constituted as a co-claimant. The presumption of Art. 135, Para 2 of the Obligations and Contracts Act applies in this procedure for all related parties.

In the Additional Provision, in Para 1d, there is a legal definition of “contracting authority”.

Act for Amendment and Supplement to the Value Added Tax Act (AASVATA)

AASVATA was promulgated in the State Gazette, issue 23 of March 8, 2013.

The main amendments have been made to Art. 118, regulating the procedure for issuing and handling cash register receipts, till receipts, and system receipts.

Art. 118, Para 1 introduces a distinction between the concepts of the terms fiscal cash receipt issued by a fiscal device (till receipt) and cash receipt from an integrated automated system for business activity management (system receipt).

The amendments to Art. 118, Para 2 are associated with the requirement that fiscal devices and integrated automated systems for business activity management must have technical capacity for remote connection to the National Revenue Agency (NRA). The maintenance of this remote connection must now comply with the requirements of the Bulgarian Institute of Metrology while previously it had been entrusted to the State Agency for Metrology and Technical Surveillance.

The changes made to Art. 118, Para 4 provide that the Minister of Finance shall issue an ordinance determining:

1. Условието, редът, начинът за одобряване и въвеждане в експлоатация, отчитането и съхраняването на документи, издавани от фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност.

2. Сервизното обслужване и контролът на фискалното устройство или интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност.

3. Изискванията и редът за дистанционното подаване на данни към НАП.

4. Задължителните реквизити, които трябва да съдържат издадените фискални и системни бонове.

5. Видът на дистанционно подаваните данни, формата и сроковете на подаването им.

В чл. 118, ал. 5 се предвижда ползвателите на фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговска дейност да сключват писмени договори за техническо обслужване с регистрирани от Българския институт по метрология фирми.

Новата алинея 7 на чл. 118 предвижда ал. 1 и ал. 6 да не се прилагат, когато кумулативно са изпълнени следните условия:

1. Плащанията по доставки/продажби на течни горива са извършвани само по банков път или чрез пощенски паричен превод.

2. Търговецът разполага със собствена измервателна система, която дава възможност достоверно да се следи за количеството горива във всеки момент.

3. Търговецът осигурява при поискване достъп до собствената си измервателна система и нейните данни.

4. Търговецът подава данни от измервателната си система в НАП.

Промените в чл. 118, ал. 8 предвиждат, че данъчно задължени лица, които за целите на независима икономическа дейност, извършват зареждане на превозни средства, машини съоръжения или друга техника, за собствени нужди, с течни горива, са длъжни да регистрират и отчитат зареждането

1. The terms, procedure and manner of approval, commissioning, accounting and storage of documents issued by a fiscal device or an integrated automated system for business activity management.

2. Maintenance, support and monitoring of the fiscal device or integrated automated system for business activity management.

3. Requirements and procedure for remote data transfer to the NRA.

4. Mandatory requisites which must be present in the issued till and system receipts.

5. The type of remote data submitted; the form and terms for submission.

Art. 118, Para 5 provides for the users of a fiscal device or an integrated automated system for business activity management to conclude written contracts for maintenance with companies registered by the Bulgarian Institute of Metrology.

The new Paragraph 7 of Art. 118 provides that Para 1 and Para 6 shall not apply when the following conditions are cumulatively satisfied:

1. Payments for supplies/sales of liquid fuels are made only by bank transfer or by postal money order.

2. The trader has its own measuring system, which allows the reliable monitoring of the amount of fuels at any time.

3. Upon demand the trader provides access to its own measurement system and the data therefrom.

4. The trader submits data from its own measurement system to NRA.

The changes in Art.118, Para 8 provide that taxable persons, who, for the purposes of an independent economic activity, refuel with liquid fuels vehicles, engine-powered machines or other equipment for their own use, are required to register and report such refueling according to the provision of Para 4. This

съгласно разпоредбата на ал. 4. Тази алинея не се прилага спрямо лица – получатели на доставка на течни горива, когато доставчикът по доставката е краен разпространител, а получателят не извършва последваща продажба на течните горива. От приложното поле на този текст са изключени и случаите, в които доставчикът на доставката не е краен разпространител, но отговаря на изискванията на чл. 118, ал. 9 от ЗИДЗДС.

Направените изменения в чл. 118, ал. 10 предвиждат данъчно задълженото лице – доставчик на течни горива да подава информация до НАП за доставеното количество горива и движението на доставените или получените количества горива, както и за промяната в тях. Данните се подават по електронен път с квалифициран електронен подпис на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата.

Създава се нова алинея 11 на чл. 118, съгласно която информация по ал. 10 не се подава когато:

1. Доставчикът и получателят са под режим на отлагателно плащане.
2. Доставените течни горива са декларирани пред агенция „Митници” и освободени от акциз по Закона за акцизите и данъчните складове.
3. Доставчикът е отчетел доставките, чрез електронната си система с фискална памет.
4. Получателят е краен потребител.

paragraph does not apply to individuals – recipients of a liquid fuels supply, where the supplier of such a supply can be described as an end retailer and the recipient does not resell the liquid fuels subsequently. From the scope of this text are also excluded cases where the supplier of the supply is not an end retailer, but meets the requirements of Art. 118, Para 9 AASVATA.

The amendments to Art. 118, Para 10 provide that a taxable person – supplier of liquid fuels is obliged to submit information to the NRA of the supplied quantity of liquid fuels and the movement of supplied or received quantities of fuel, as well any changes therein. The data is submitted electronically with a qualified electronic signature either on the date of the tax event or on the date of occurrence of any change in the circumstances.

A new Paragraph 11 of Art. 118 is created, according to which the information under Para 10 shall not be submitted if:

1. The supplier and the recipient are under a deferred payment regime.
2. The supplied liquid fuels are declared before the National Customs Agency and exempted from excise duty under the Excise Duties and Tax Warehouses Act.
3. The Supplier accounted for the supplies via its electronic system with fiscal memory.
4. The recipient is an end user.

**Тълкувателно решение № 6 от 11.01.2013 г. на
Върховния касационен съд**

Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „Допустимо ли е чрез упълномощаване да се делегира работодателска правоспособност за прекратяване на трудово правоотношение, извън случаите на налагане на дисциплинарни наказания по чл. 192, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ)?” При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното:

Доброволното представителство е регламентирано като общ институт на гражданското право, вътре в което се е обособило като самостоятелен правен отрасъл трудовото право. Изключенията, които не допускат представителството, се извеждат или от самото естество на акта, който подлежи да се извърши, или са посочени от закона. Трудовият договор не може да се сключва и изпълнение на задължението за предоставяне на работна сила не може да се поема от представител на работника или служителя. За работодателя трудовото правоотношение не е *intuitu personae*, освен в хипотезата на чл. 325, ал. 1, т. 10 от КТ, когато работникът или служителят е сключил трудовия договор с оглед личността на работодателя-физическо лице. КТ не съдържа забрана за упълномощаване (не изисква непременно личното действие на работодателя) за прекратяване на трудово правоотношение.

Прекратяването на трудово правоотношение поради дисциплинарно уволнение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ е последица от тежко и виновно неизпълнение на трудовите задължения от работника или служителя и дисциплинарно наказание. Дисциплинарното уволнение има значение не само за конкретното трудово правоотношение, но и за последващи правоотношения. Законодателят допуска делегация на правото на работодателя при виновно неизпълнение на трудовите задължения да наложи на работника или служителя едно от предвидените в чл. 188 от КТ дисциплинарни наказания, включително най-тежкото дисциплинарно наказание – дисциплинарно уволнение. Поради това по аргумент за по-силното основание няма пречка да се допусне делегиране на правото за прекратяване на трудовото правоотношение и при останалите основания, които не рефлектират в последващите отношения, в които може да участва работникът или служителят.

**Interpretative Decision No 6 of January 11, 2013 by
the Supreme Court of Cassation**

The General Assembly of the Civil Division of the Supreme Court of Cassation (GACD of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: 'Is delegating employer's capacity via authorization for employment termination admissible, except for the cases of imposing disciplinary sanctions under Art. 192, Para 1 of the Labour Code (LC)?' With regard to this issue, the GACD of SCC took into consideration the following:

Voluntary representation is regulated as a general institute of the civil law and labour law is considered a separate legal field within civil law. Exceptions that do not allow the representation either result from the nature of the action which is to be made, or are specified by law. An employment contract cannot be concluded and the obligation to provide workforce cannot be undertaken by a representative of the employee. The employment is not *intuitu personae* for the employer, except in the case of Art. 325, Para 1, item 10 of the LC, when the employee has concluded the employment contract with the employer as a natural person. The LC does not include prohibition of authorization (i.e. does not necessarily require personal action by the employer) for employment termination.

Termination of employment due to disciplinary dismissal pursuant to Art. 330, Para 2, item 6 of the LC is a result of a serious and guilty non-fulfilment of employment obligations by the employee, as well as of a disciplinary sanction. Disciplinary dismissal is significant not only for the particular employment, but also has its consequences in subsequent employment relations. The legislature allows a delegation of the right of the employer in case of guilty non-fulfilment of employment obligations to impose on the employee one of the disciplinary sanctions provided for in Art. 188 of the LC, including the heaviest disciplinary sanction: disciplinary dismissal. Therefore, *per argumentum a fortiori*, there is no obstacle hindering the delegating of the right of termination of employment in case of other grounds that do not affect the subsequent employment relations which the employee may enter into.

По изложените съображения ОСГК на ВКС постанови следното:

Допустимо е делегиране на работодателска правоспособност чрез упълномощаване при прекратяване на трудово правоотношение, извън случаите на налагане на дисциплинарни наказания по чл.192, ал.1 КТ.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.

Тълкувателно решение № 4 от 29.01.2013 г. на Върховния касационен съд

Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „Какъв е видът на отговорността на обществения снабдител – енергийно предприятие, когато неправомерно – в нарушение на предвидените предпоставки в общите условия към договора – е прекъснал електроснабдяването на потребителя – договорна или деликтна?“ При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното:

При липсата на обща уредба на вредата от неизпълнението (или неточното изпълнение) на договорни задължения и наличието на общи правила за пределите на отговорността за обезщетение на имуществени вреди в чл. 82 ЗЗД и за начина на определяне на обезщетението за неимуществени вреди в чл. 52 ЗЗД, следва да се приеме, че и нарушаването на общата забрана да се вреди другиму, и нарушаването на договорно задължение може да причинят неимуществени вреди, които подлежат на обезщетяване. Между енергийното предприятие и потребителя е налице облигационно отношение, чието основно съдържание включва задължение на предприятието да доставя електрическа енергия срещу задължението на потребителя да я заплаща. Отговорността на доставчика за прекъсване на електроснабдяването не може да бъде квалифицирана като деликтна, тъй като вредите не са причинени от нарушаване на общото правило да не се вреди другиму.

По изложените съображения ОСГК на ВКС постанови следното:

With a view to the above-mentioned the GACD of SCC adopted the following:

Delegating employer's capacity via authorization for employment termination is admissible, except for the cases of imposing disciplinary sanctions under Art. 192, Para 1 of the LC.

The Decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.

Interpretative Decision No 4 of January 29, 2013 by the Supreme Court of Cassation

The General Assembly of the Civil and the Commercial Divisions of the Supreme Court of Cassation (GACCD of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: 'What kind of liability: contractual or delict, does a public electricity provider bear if the latter, in violation of the preconditions set in the general terms of the contract, has unlawfully interrupted the supply of electricity to a consumer?' With regard to this issue, the GACCD of SCC took into consideration the following:

In the absence of a general legal framework regulating the damage caused by non-fulfilment (or inaccurate execution) of contractual obligations and in the existence of common rules for the limits of liability for compensation of pecuniary damage in Article 82 of the Obligations and Contracts Act (OCA) and for the method of determining the compensation of non-pecuniary damage in Article 52 OCA, it shall be assumed that the violation of the general prohibition to harm another person, as well as the breach of a contractual obligation may cause non-pecuniary damage which shall be subject to compensation. A contractual relation exists between the energy company and the consumer, and its main provisions include the obligation of the company to supply electricity in return for the obligation of the consumer to pay for the electricity provided. The liability of the supplier in case of a power outage cannot be classified as delict since the damage is not caused by violating the general rule not to harm another person.

With a view to the above-mentioned the GACCD of SCC adopted the following:

Отговорността на обществения снабдител – енергийно предприятие, когато неправомерно – в нарушение на предвидените предпоставки в общите условия към договора – е прекъснал електроснабдяването на потребителя, е договорна и на това основание може да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.

Тълкувателно решение № 12 от 11.03.2013 г. на Върховния касационен съд

Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „От кога следва да се счита, че започва да тече срок за обжалване на решение, обявено при условията на чл. 315, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), и връчването съгласно чл. 7, ал. 2 от ГПК на преписи от решението променя ли в този случай началния момент на срока за подаване на жалби, указан в чл. 315, ал. 2 от ГПК?“ При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното:

Идеята на чл. 315, ал. 2 от ГПК е страните да знаят на коя дата могат да научат резултата по съдебния спор и да се запознаят със съдържанието на съдебното решение, като от тази дата до крайната за обжалване имат на разположение онзи срок, определен в чл. 259, ал. 1 от ГПК и чл. 283 от ГПК. По дела, разглеждани по този ред, изпращането на препис от решението до страната по чл. 7, ал. 2 от ГПК има само информативен характер и не променя началния срок за подаване на жалба. Правилото на чл. 315, ал. 2 от ГПК е приложимо, когато съдът в открито заседание по разглеждане на делото посочи на коя дата ще обяви решението си и го стори не по-късно от предварително определената дата. Началният момент, от който започва да тече срокът за обжалване и в този случай е датата, посочена в последното по делото заседание. Когато решението е вписано след датата, обявена на страните от съда, началният момент, от който започва да тече срокът за обжалване, е връчването на съобщението, с което страните се уведомяват, че актът е изготвен, и получават препис от него. В този случай приложими са правилата на общия исков процес и това изрично трябва да бъде указано от съда. В случай че

The liability of a public electricity provider - if the latter, in violation of the preconditions set in the general terms of the contract, has unlawfully interrupted the supply of electricity to a consumer is contractual and on these grounds a compensation for non-pecuniary damage can be awarded.

The Decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.

Interpretative Decision No 12 of March 11, 2013 by the Supreme Court of Cassation

The General Assembly of the Civil Division of the Supreme Court of Cassation (GACD of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: ‘What is the starting date of the term for appealing a decision pronounced under the terms Art. 315, Para 2 of the Civil Procedure Code (CPC), and does the delivery of copies of the decision pursuant to Art. 7, Para 2 of the CPC alter in such case the starting date of the term for filing of appeals specified in Art. 315, Para 2 of the CPC?’ With regard to this issue, the GACD of SCC took into consideration the following:

The purpose of Art.315, Para 2 of the CPC is for the parties to know on what date can they inform themselves about the outcome of the litigation as well as examine the contents of the court decision, as from that date until the deadline for appeal they have at their disposal the term specified in Art. 259, Para 1 of the CPC and Art. 283 of the CPC. In cases heard under this procedure the sending of a copy of the decision to a party pursuant to Art. 7, Para 2 of the CPC is of informative nature only and does not alter the initial date for filing of an appeal. The rule of Art. 315, Para 2 of the CPC is applicable when the court specifies during an open hearing of the case the date on which the decision shall be announced and does so not later than the date specified in advance. The starting point of the term for appeal in this case is the date specified during the last hearing of the case. When the decision is announced after the date specified before the parties by the court, the initial date of the term for appeal is the date of serving the notification with which the parties are notified for the decision and a copy of it is delivered to them. In this case the rules of the general claim proceedings shall be applied and this shall be explicitly specified by the court. In the event that the

съдът връчи на страните препис от решението по реда на чл. 7, ал. 2 от ГПК, в което е указан различен срок за обжалване от обявеното по чл. 315, ал. 2 от ГПК, тогава по аргумент от чл. 62, ал. 3 от ГПК, срокът ще тече от най-благоприятния за страната начален момент.

По изложените съображения ОСГК на ВКС постанови следното:

Срокът за обжалване на решение, обявено при условията на чл. 315, ал. 2 от ГПК тече от датата, на която съдът е посочил, че ще постанови решението си. Връчването по чл. 7, ал. 2 от ГПК на преписи от решението променя началния момент на срока за подаване на жалба само, ако на страните е изпратен препис от решението с други указания или решението е обявено след датата, предварително посочена по чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Тълкувателно решение № 11 от 21.03.2013 г. на Върховния касационен съд

Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „Ползва ли се констативният нотариален акт, с който се признава право на собственост върху недвижим имот по реда на чл. 587 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК относно констатацията на нотариуса за принадлежността на правото на собственост?“ При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното:

Нотариалният акт, издаден по реда на чл. 587 от ГПК се ползва с доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК по отношение на извършените от нотариуса действия: че е издаден от посочения нотариус, на посоченото в него време и място, че са представени описаните в акта документи, че е издадено от нотариуса постановлението за признаване на собствеността. Тази материална доказателствена сила важи спрямо всички и може да бъде оборвана чрез оспорване истинността на нотариалния акт като писмено доказателство, т.е. по реда на чл. 193 от ГПК.

court delivers to the parties a copy of the decision under the procedure set in Art. 7, Para 2 of the CPC, which states a term for appeal different from the one announced under Art. 315, Para 2 of the CPC, then pursuant to Art. 62, Para 3 of the CPC the initial date of the term shall be the most favourable for the party starting moment.

With a view to the above-mentioned the GACD of SCC adopted the following:

The beginning of the term for appealing of a decision announced in accordance with Art. 315, Para 2 of the CPC is the date specified by the court as the date for announcement of the decision. The delivery of copies of the decision pursuant to Art. 7, Para 2 of the CPC alters the initial date of the term for filing an appeal only if a copy of the decision with different instructions has been sent to the parties or if the decision is announced after the previously specified date pursuant to Art. 315, Para 2 of the CPC.

Interpretative Decision No 11 of March 21, 2013 by the Supreme Court of Cassation

The General Assembly of the Civil Division of the Supreme Court of Cassation (GACD of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: ‘Is a notary deed ascertaining a title right over a real estate under Art. 587 of the Civil Procedure Code (CPC) bound with material evidential value within the meaning of Art.179, Para 1 of the CPC in regard of ascertaining the ownership of the title right by the notary public?’ With regard to this issue, the GACD of SCC took into consideration the following:

A notary deed issued under the procedure set in Art. 587 of the CPC is bound with evidential value within the meaning of Art. 179, Para 1 of the CPC in respect to the actions performed before the notary public: that the deed was issued by the specified notary public, at the time and place specified, that the documents described have been presented, and that the notary public has issued a statement ascertaining the ownership. This material evidential value applies to all third parties and may be disproved by challenging the authenticity of the notary deed as written evidence, i.e. under the procedure set in Art. 193 of the CPC.

Дейността на нотариуса в производството по чл. 587 от ГПК не е свидетелстваща, каквато е при останалите нотариални производства, а решаваща. Нотариусът не удостоверява юридически факти, а се произнася по съществуването на едно право. Ето защо, съдържащата се в нотариалния акт по чл. 587 от ГПК констатация за принадлежността на правото на собственост, представлява правен извод на нотариуса, а не удостоверен от него факт и поради това е извън доказателствената сила на документа нотариален акт, определена по смисъла на чл. 179, ал.1 от ГПК. Тъй като нотариалното производство е едностранно и не разрешава правен спор, то нотариалният акт по чл. 587 от ГПК може да бъде оспорван от всяко лице, което има правен интерес да твърди, че титулярът на акта не е собственик. Това оспорване не се развива по правилата на чл. 193 ГПК, тъй като не касае истинността на документа нотариален акт, а съществуването на удостовереното с него право. Оспорващата страна, която не разполага с документ за собственост, носи тежестта да докаже несъществуването на признатото от нотариуса право.

По изложените съображения ОСГК на ВКС постанови следното:

Нотариалният акт, с който се признава право на собственост върху недвижим имот по реда на чл. 587 ГПК, не се ползва с материална доказателствена сила по чл. 179, ал. 1 от ГПК относно констатацията на нотариуса за принадлежността на правото на собственост, тъй като такава е присъща на официалните свидетелстващи документи за факти. При оспорване на признатото с акта право на собственост тежестта за доказване се носи от оспорващата страна, без да намира приложение редът на чл. 193 от ГПК.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.

The actions of a notary public in the procedure under Art. 587 of the CPC are not certifying, as they are in other notary procedures, but decisive. The notary does not certify legal facts but rules on the existence of a right. Therefore, the ascertaining of the ownership of the title right in a notary deed pursuant to Art. 587 of the CPC constitutes a legal conclusion of the notary public not a certification of a legal fact, therefore it is outside the evidential value of the notary deed as defined in Art. 179, Para 1 of the CPC. Since the notary procedure is unilateral and does not settle a legal dispute, the notary deed under Art. 587 of the CPC can be challenged by any person who has a legitimate interest in claiming that the holder of the deed is not the owner. This challenging of the deed is not subject to the provisions of Art. 193 of the CPC, as it does not concern the authenticity of the document – the notary deed, but the existence of the right certified in the deed. The challenging party, which does not have a document proving ownership, bears the burden to prove the non-existence of the title right ascertained by the notary public.

With a view to the above-mentioned the GACD of SCC adopted the following:

The notary deed ascertaining a title right over a real estate under Art. 587 of the CPC is not bound with material evidential value within the meaning of Art. 179, Para 1 of the CPC with regard to ascertaining the ownership of the title right, since material evidential value is inherent to official documents certifying facts. When challenging the title right ascertained with the deed the challenging party bears the burden of proof, as the procedure under Art. 193 of the CPC is not applicable.

The Decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.

Строеж в земеделски земи без промяна на предназначението им

Цветелина Георгиева
Адв. Александър Тодоров
Димитров, Петров и Ко.

От стр. 1

Според Конституцията и законите на Република България земеделските земи са национално богатство и като такива трябва да бъдат запазени в непроменен вид, доколкото е възможно и да се използват само за земеделски цели. Тяхното основно предназначение е производство на растителна продукция и паша на добитък, които трябва да се извършват по начин, неувреждащ почвеното плодородие и здравето.

Съществува обща забрана върху земеделски земи да се извършват дейности, които не са свързани с обработване на земята с цел произвеждане на земеделска продукция. Това ограничение може да бъде преодоляно след преминаване през специална административна процедура за промяна на предназначението на земеделските земи. Тя е уредена в Закона за опазване на земеделските земи, където лимитативно са посочени целите, за които е допустимо приложението ѝ. Компетентните органи са Комисията за земеделските земи или комисиите към областните дирекции „Земеделие” в зависимост от площта и категорията на земята. За промяната се заплащат такси, определени в тарифа на Министерски съвет. За изграждането на всеки обект се изискват и определени решения и становища на компетентните органи по Закона за опазване на околната среда и Закона за биологичното разнообразие, които представляват констатации за съответствието на проекта с изискванията на тези два закона. Обикновено цялата процедура отнема няколко месеца. Едва след завършването ѝ с влязло в сила решение на съответната земеделска комисия е възможно да се издаде разрешение за строеж в съответната земя.

Не е необходимо промяна на предназначението в някои изчерпателно уредени в законите случаи. Всички те са свързани с изграждане на обекти върху земеделски земи, които са свързани с развиване или подпомагане на дейности по производство на рас-

Construction on agricultural land without change of designation

Tsvetelina Georgieva
Alexander Todorov, Partner
Dimitrov, Petrov & Co.

From page 1

According the Constitution and the legislation of the Republic of Bulgaria agricultural land is a national treasure and as such it has to be preserved as unchanged as possible and to be used for agricultural purposes only. Its main purpose is production of vegetal matter and grazing matter for livestock that has to be done in a manner that does not affect the health and fertility of the soil.

A general ban on activities unrelated to cultivation of land for the purpose of raising farm yield on agricultural land is in place. This restriction can be avoided by undergoing a special administrative procedure for change of designation of agricultural land. It is stipulated in the Law for Preservation of Agricultural Lands and the cases when the application of this procedure is permissible are comprehensively listed. Competent authorities are the Agricultural Lands Commission or the commissions formed by the Regional Directorates “Agriculture” depending on the size and category of the land. There are state fees which are defined in a tariff of the Council of Ministers. For the construction of each site a number of decisions and opinions of the competent authorities under the Environment Protection Act and the Biological Diversity Act are required. Those decisions and opinions are an ascertainment on the conformity of the site with the provisions of both acts. Usually the whole procedure takes several months. After its completion, and with a decision of the respective land commission which has entered into force, a construction permit for the respective land can be issued.

A change of designation in some cases that are exhaustively stated in the legislation is not necessary. All such cases are related to construction of sites on agricultural land that are related to development or support of activities of vegetal or animal matter

тителна или животинска продукция. Не се изисква промяна на предназначението на земеделски земи и за изграждането на линейни обекти на техническата инфраструктура, когато те не са разположени на повърхността на терена. В тези случаи се утвърждава само трасе на обекта. Освен това, върху неполитивни земеделски земи от пета до десета категория или некатегоризирани се допуска изграждането и/или разширението на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, използващи фотоволтаични (слънчеви) системи, включително в случаите, когато производството на електрическа енергия се използва за собствени нужди.

Основната уредба на тази материя се съдържа в Наредбата за строителство в земеделските земи без промяна на предназначението им от 2012 г. (която отмени Наредба № 2 от 1998 г. за застрояване в земеделските земи, обнародвана в Държавен вестник, бр. 48 от 1998 г.). Според наредбата е разрешено без промяна на предназначението на земеделските земи в тях да се застрояват обекти, свързани с ползването на земите и чиито функции са съвместими с предназначението на земята. Постройките, които могат да се изграждат върху земеделски земи без промяна на предназначението им, са различни в зависимост от площта на земеделския имот. При земи с площ до 10 декара могат да се строят едноетажни селскостопански постройки за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, както и помещения за обитаване в тях. А ако имотът е с площ над 10 декара, без промяна на предназначението му в него могат да се изграждат селскостопански сгради, постройки и съоръжения за съхранение на растителна и животинска продукция и отглеждане на животни, включително инженерни мрежи и съоръжения за благоустрояване на имотите и на помещения за обитаване от домакинствата на собствениците на земята и/или на лицата, които произвеждат селскостопанска продукция от съответните земеделски земи.

В приложение към наредбата са изброени видовете селскостопански сгради, постройки и съоръжения, които могат да се изграждат върху земя с площ над 10 декара. Това са: селскостопански сгради за съхранение на растителна и животинска продукция; селскостопански сгради за отглеждане на животни; сгради за селскостопански машини; резервоари и водоеми; силажовместилища, торохранилища и пречиствателни съоръжения (за отпадъчни води);

production. A change of designation for agricultural land is not required as well for the construction of lineal sites of the technical infrastructure in case they are not located on the surface of the ground. In these cases only a layout of the site is approved. Furthermore, on non-irrigated agricultural land from fifth to tenth category or on non-categorized agricultural land construction and/or expansion of site for production of electricity from renewable energy sources, that use photovoltaic (solar) systems, including in cases in which the production of electricity is used for personal needs is permitted.

The main provisions on this matter are stipulated in the Ordinance for construction on agricultural land without change of designation from 2012 (it repealed Ordinance No 2 from 1998 for construction on agricultural land, promulgated in the State Gazette, issue 48 of 1998). According to the Ordinance, the construction of sites related to the usage of the land and the functions of which are compatible with the purpose of the land is permitted without change of its designation. Buildings that can be constructed on agricultural land without change of designation differ depending on the area of the agricultural plot. With regard to plots of up to 10 acres, only single-storey agricultural buildings for storage of agricultural production and equipment can be constructed with residential areas in them. On plots exceeding 10 acres, agricultural buildings, structures and facilities for storage of vegetal and animal matter and for breeding of animals can be constructed without change of designation. This includes the construction of networks and facilities for property development and residential areas for the households of the landowners and/or for those who produce agricultural products from the respective agricultural land.

An application to the Ordinance lists the types of agricultural buildings, structures and facilities that can be built on land plots with an area exceeding 10 acres. These are: agricultural buildings for storage of vegetal and animal matter; agricultural buildings for breeding animals; buildings for agricultural machinery; reservoirs and ponds; silos, manure storages and treatment facilities (wastewater); water supply facilities, sewerage and electricity (transmission lines and power lines);

съоръжения за водоснабдяване, канализация и електроснабдяване (електропроводи и далекопроводи); хидромелиоративни съоръжения (съоръжения за напояване на земята).

Сградите и постройките следва да се изградят в тази част от имота, която е предназначена за застрояване и определена с виза за проектиране (при имоти под 10 дка) или с подробен устройствен план (при имоти над 10 дка). По общо правило строителството се разрешава в съответствие с влязъл в сила подробен устройствен план или виза за проектиране, издадена от главния архитект на общината в предвидените от закона случаи. Визата за проектиране, съгласно Закона за устройство на територията, представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти.

Подробните устройствени планове определят конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана. Те се приемат с решение на съответния общински съвет.

Съществуват специални изключения от режима на наредбата, които се отнасят за земеделски земи, които попадат в строителните граници на населените места, промишлените, курортните и вилните зони и селищните образувания, за територии със специален режим като черноморското крайбрежие, пречиствателни зони, напоителни полета, за територии, в които е предвидено изграждане на обекти – публична собственост или е въведена строителна забрана и други.

При изграждане на обекти в земеделските земи без да е променено предназначението им следва да се спазят редица изисквания за начина и нормите на застрояване, които са регламентирани в глава втора и трета от наредбата. Необходимата документация, за да се разреши строителство в земеделски земи, включва:

1. искане до кмета на общината за извършване на строителство върху земеделска земя, като в искането следва да се изясни предназначението на сградите, които ще се изградят;
2. документ за собственост на имота/имотите;

irrigation facilities (facilities for irrigation of the land).

Buildings and structures should be built in that part of the property, which is designed for construction and specified by the design visa (for plots of up to 10 acres) or a detailed development plan (for plots exceeding 10 acres). As a general rule construction is permitted in accordance with an effective detailed development plan or a design visa issued by the chief architect of the municipality in cases provided for by law. According to the Spatial Planning Act a design visa is a copy (excerpt) from an effective detailed development plan which includes the land plot and its adjacent land plots.

Detailed development plans identify the specific purpose and development method of the separate land plots covered by the plan. They are adopted by a decision of the respective municipal council.

Specific cases are excluded from the range of the Ordinance: agricultural land that falls within the construction limits of settlements, industrial, resort and recreational areas and settlements, special areas such as the Black Sea coast, treatment areas, irrigated fields, and territories intended for construction of facilities – public property or with a building ban, etc.

For construction of sites on agricultural land without change of designation a number of requirements have to be met for the method and construction quotas, which are regulated in Chapters Two and Three of the Ordinance. The necessary documentation for issuing a permission for construction on agricultural land includes:

1. a request to the mayor of the municipality for construction on agricultural land; the request should state the purpose of the buildings that will be constructed;
2. a document for ownership of the property/properties;

3. скица на имота/имотите, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота, с вписани ограничения при ползването им, за които има данни в съответната служба;

4. положително становище от областна дирекция „Земеделие“.

Въз основа на искането при имоти с площ под 10 декара главният архитект на общината издава виза за проектиране, а при по-големи имоти – кметът на общината разрешава изработването на подробен устройствен план. Разрешение за строеж не може да бъде издадено без наличие на влязъл в сила подробен устройствен план или виза за проектиране. Към искането за издаване на разрешение се прилага документ за собственост, инвестиционен проект, разрешения за право на водоползване, електрозахранване, включване на отпадъчните води в съответния водоприемник, както и съответните заключения и оценка от органите на околната среда, здравен контрол, санитарния контрол и противопожарната охрана.

В Закона за опазване на земеделските земи изрично е посочено, че извън обектите, посочени по-горе, строителство в земеделски земи без промяна на предназначението е допустимо за изграждане на оранжерии. Действащото законодателство не съдържа легална дефиниция за понятието „оранжерия“. Приема се, че това е вид сграда, предназначена за производство на растителна продукция. Именно заради предназначението си, което е съвместимо с това на земеделските земи, тя е включена сред обектите, които могат да се строят на такива земи без промяна на предназначението им. Не съществуват обаче точни законови критерии относно размера и конструкцията на оранжерииите, които могат да се изграждат върху земеделски земи. В различните нормативни актове този вид постройка е квалифицирана по различен начин.

В Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри оранжерииите с трайна конструкция са посочени като обекти с трайно предназначение „поземлени имоти – ниви“, наред с видовете ниви и зеленчуковите градини.

3. a sketch of the property/properties issued by the municipal agriculture office or the office of geodesy, cartography and cadastre based on the location of the property with all the restrictions on their use, for which data is available in the respective office;

4. a favourable opinion of the Regional Directorate “Agriculture”.

Based on the request, when plots of up to 10 acres are concerned, the chief architect of the municipality issues a design visa. When larger plots are concerned – the mayor of the municipality authorizes the preparation of a detailed development plan. A construction permit cannot be issued without a prior detailed development plan or a design visa which have entered into force. To the request for issuance of a permit the following documents should be attached: an ownership document, investment project, permits for water utilization, electricity, connection of the sewage waters to the respective water intake, as well as the respective conclusions and assesment by the authorities of environemnt, health control, sanitary control and fire security.

The Law for Preservation of Agricultural Lands expressly states that, except for the above stated sites, construction on agricultural land without change of designation is permissible for the construction of hothouses. The current legislation does not provide a legal definition of the term “hothouse”. It is generally accepted that it is a type of building designated to production of vegetal matter. With view to its purpose, which is compatible with that of agricultural land, it is included among the sites that can be constructed on such land without change of its designation. However, there are no strict legislative criteria regarding the size and construction of hothouses that can be built on agricultural land. In different legislative acts this type of building is treated differently.

In Ordinance No 3 on the creation and maintenance of a cadastral map and cadastral registers hothouses with a permanent construction are stated as sites with permanent designation “land estates – fields”, along with the types of fields and vegetable gardens.

В Наредба № 1 за номенклатурата на видовете стро-ежи (Наредбата) оранжерииите са посочени като производствени сгради за селскостопански дей-ности, като не е направено разграничение дали са с трайна конструкция или не.

Така или иначе, за да бъде изготвен подробен ус-тройствен план или виза за проектиране, задължи-телно условие е да бъде посочено от собственика на земята (или инвеститора) какъв точно обект има намерение да изгражда. В самия подробен устрой-ствен план (или виза) се указват разрешените норми на застрояване в рамките на посочените в Наредба-та ограничения за площ, плътност на застрояване и интензивност на застрояване.

In Ordinance No 1 on the nomenclature of the types of construction sites (the Ordinance) hothouses are listed as manufacturing buildings for agricultural purposes and there is no distinction between those with a permanent construction and those without one.

Anyway, a precondition for the preparation of a detailed development plan or a design visa is the landowner's (or investor's) obligation to state exactly what type of site is going to be constructed. In the detailed development plan (or visa) itself the permitted quotas of construction are stated within the provisions of the Ordinance for area, as well as density of construction and intensity of construction.

Published by: **Dimitrov, Petrov & Co.**

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm with its head office in Sofia and an office in Varna. Established in 1997, the firm has exclusively focused its activities in the area of commercial law, information and communications technology law, foreign investments, real estate law, intellectual property, tax law, litigation and arbitration.

Editors in chief: Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov
Polina Yakimova

Contact us: 28 Todor Alexandrov Blvd, Fl. 7
Sofia 1303, Bulgaria

7 Krastyu Mirski Str.,
Fl. 3, Office 9
Varna 9000, Bulgaria

Tel./Fax: (+359 2) 421 4201
(+359 2) 421 4202

E-mail: info@dpc.bg
Web: www.dpc.bg

Настоящият електронен дайджест е изготвен от екипа на Адвокатско дружество Димитров, Петров & Ко. и е предназначен за клиенти и партньори на дружеството, както и за други читатели с интереси в областта на правото.

Информацията и становищата, съдържащи се в електронния дайджест, не съставляват изчерпателен и детайлен анализ на разгледаните правни въпроси. Представените статии и други информационни материали нямат характера на правен съвет или консултация, и не следва да бъдат възприемани като достатъчни за разрешаването на конкретни правни проблеми, казуси и др.

Всички материали, съдържащи се в електронния дайджест на Димитров, Петров & Ко. са обект на закрила по ЗАПСП. Всяко изменение, публикуване, разпространяване и др. подобни без изричното предварително съгласие на Димитров, Петров & Ко. е забранено.

The present e-digest is elaborated by the team of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm and is addressed to clients and partners of the firm as well as other readers interested in the law field.

The information and the opinions in this e-digest are not a comprehensive and detailed analysis of the considered legal issues. The presented articles and other information materials are not legal advice or consultation, and shall not be apprehended as sufficient for dealing with specific legal issues, cases, etc.

All materials in the present e-digest are under the protection of the Copyright and Neighboring Rights Act. Any kind of change, publishing, distribution, etc. without prior explicit consent of Dimitrov, Petrov & Co. is forbidden.

- Сайт на ВКС, съдържащ форма за търсене в съдебната практика на съда от 2008 г. насам.
- Website of the Supreme Cassation Court containing a search engine in case law of the court since 2008.

http://www.vks.bg/vks_p15.htm